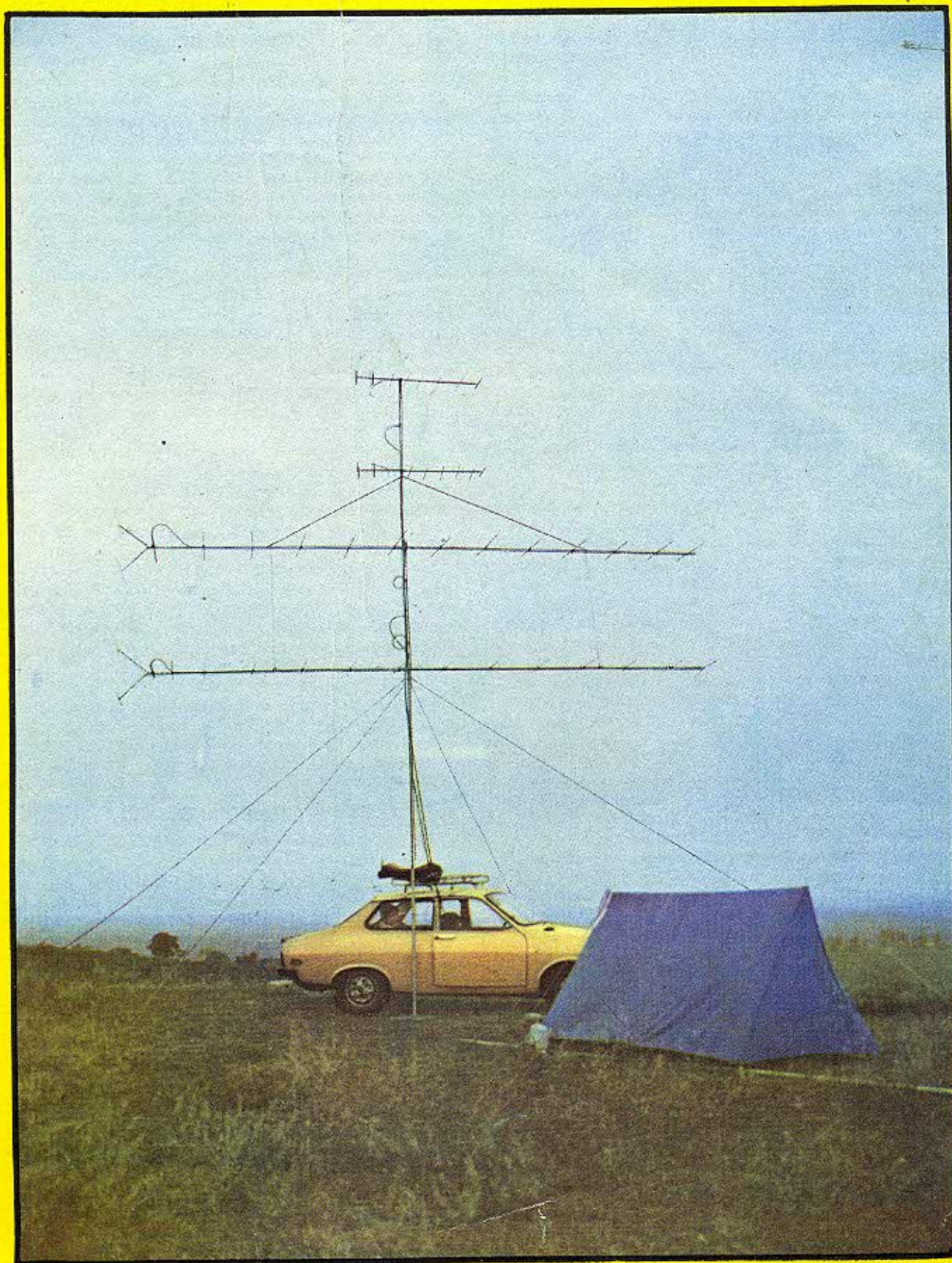

RADIOAMATOR YO

5/1992

REVISTA DE INFORMARE A FEDERAȚIEI ROMÂNE DE RADIOAMATORISM

YO3AID/m în KN23NU

POVESTEA UNUI ... INDICATIV

Vineri 17 aprilie 1992. Hotelul Intercontinental din București, etajul 21. Ora unușprezece fără câteva minute. Sala Hora este aproape plină de ziaristi, fotoreporterii, redactori și corespondenți de presă de la diferite agenții, posturi de radio și televiziune. Toți așteaptă începerea conferinței de presă anunțată de Dl. ing. Călin Rosetti. Toate privirile se întorc spre el, când acesta apare în sală. El zîmbește discret, salută asistența, strînge câteva mîini. Deși pare puțin emoționat, începe să vorbească cu o voce plăcută, încrucișată, cu un ușor rotacism.

Apoi întrebările curg, încrucișându-se, amabile dar și insinuoașe. El răspunde calm, ocolind cu abilitate unele mici capcane. Ideile sînt limpezi și răspunsurile par sincere.

O conferință de presă ca oricare alta, am putea spune; o conferință de presă asemănătoare în multe privințe cu cele la care în ultima perioadă am putut „participa” prin intermediul transmisiilor de radio și TV.

Și totuși pentru noi, această conferință de presă are o semnificație deosebită. Dl. Călin Rosetti, care-și anunță acum intenția de a candida pentru funcția de Președinte al României, nu este altul decît radioamator YO3RA. Sînt mulți radioamatori YO care au dorit să devină (unii chiar reușind) consilieri, primari și parlamentari. Dar ... Președinte al României! Viața învățîndu-mă să fiu realist, nu pot să-mi las libere visele. Mă cuprinde totuși o amețală ciudată numai gîndindu-mă la ceea ce ar putea deveni radioamatorismul nostru, în cazul că YO3RA ar reuși.

... YO3RA ... În încercarea de a impulsiona și sprijini, cercetarea și scrierea unei istorii a radioamatorismului din țara noastră, am întîlnit deseori prefixul „Romeo Alfa”. Gîndurile zboară departe. Poate că și indicativele de apel, asemeni oamenilor, au povestea și destinul lor.

..... În luna iunie 1950, un tînăr de abia 19 ani împliniți, Călin Rosetti, obține autorizația cu nr.38 și indicativul YO3RA. Erau vremuri tulburi, pline de suspiciune. Se implanta cu forța un nou sistem social. Autoritățile aprobaseră abia de câteva luni reluarea activității de radioamatorism în țară, deși războiul se terminase de mult. Călin reușise la examen și ca toți pasionații din acea perioadă, făcuse și el puțină „piraterie”.

Îndrăgostit de construcții și trafic CW, realizează imediat mil de QSO-uri. Vremuri grele, mai ales pentru un descendent al unei familii celebre, al cărui destin în ultimele secole se împletise pînă la identificare, cu destinul Țărilor Române și al României. Cultul personalității lui Stalin tindea spre apogeu, iar dispariția sa în martie 1953 nu schimbă mult situația. Apare AVSAP-ul. Radioamatorismul ia un oarecare avînt. Se încearcă editarea unei reviste. Apare doar un număr. Era prea devreme! Abia spre sfîrșitul anului 1954, apare broșura Radio, ca supliment al revistei Aripile Patriei.

În septembrie 1955 numărul stațiilor autorizate ajunsese la 67. Erau și 4 stații colective: YO2KAB, YO3RCC, YO4KCA și YO6KBM. Dar despre acestea vom discuta detaliat cu altă ocazie.

În 1957, la 26 de ani, Călin este arestat și cunoaște închisorile de la Jilava și din Delta Dunării. Iese din închisoare în 1961, dar „la cererea organelor în drept” i se anulează autorizația. Mulți din foștii prieteni și colegi îl ocoleau. Ce o fi fost în sufletul lui cînd revine la Radioclubul Central pentru a face câteva recepții sau pentru a lucra (evident ca „pirat”) în câteva concursuri?

Ce o fi fost atunci, în sufletul altor zeci și sute de pasionați, „bolnavi” de radioamatorism, care activaseră înainte de război, iar acum nu primeau rîvnita autorizație. YO3PI împreună cu alți amatori inițiază o campanie de reautorizare a „veteranilor”.

Dintre aceștia, amintesc aici doar pe un preot de țară, o personalitate extraordinară, Ștefan Rusu, ce aștepta la Chișneu Criș lîngă Arad, aprobarea de a-și relua activitatea de radioamator. Părintele cunoscuse radiofonia încă din tinerete, prin anii 23-25, făcuse primele încercări de emisie în 1927, iar primul său QSO confirmat cu QSL care se păstrează, este datat - 6 mai 1933. Locuise la Nădab și utilizase indicativele: ERSAR, CVSAR și apoi YR5AR. A fost membru fondator (în 1936) al AARUS și a sprijinit editarea lui „YR5 Buletin”. Participă la toate concursurile organizate de AARUS, cîștigînd chiar unele dintre acestea. De exemplu, primul concurs organizat în 7 MHz între 8 și 18 aprilie 1936. Lucrează cu puteri mici și numai în CW. Obține în 1938 diploma WAC. Anul 1939 aduce războiul în Europa și emisiunile radioamatorilor sînt sistate. Vine anul 1941, cu euforia primelor luni de război, cînd armata română trece Prutul, dar urmează apoi tristețea anilor 43-45.

Părintele, om disciplinat și integru așteaptă. Așteptarea pentru

el a însemnat ... 30 de ani! 30 DE ANI, o viață de om! Fiul său - Mircea, cîndva și el activ cu indicativul YR5BV, încetase din viață. Astfel, primăvara anului 1969, aduce poate cea mai mare bucurie părintelui, întrucît în luna mai își recîștigă dreptul de a efectua emisii de radioamator, primind indicativul YO2RA. Sufixul „AR” era ocupat, fiind atribuit în 1950, domnului Aurel Vitea din București, iar despre Călin Rosetti, nimeni nu mai știa ceva exact. Era undeva prin Germania, unde muncea și învăța, pentru a deveni inginer electronist. Riscîndu-și viața, reușise să părăsească România în decembrie 1967, după ce ani de zile muncise din greu la Tăbăcăria Jilava. Ducea atunci cu el un săculeț din pînză, în care alături de câteva acte, câteva pachete de țigări Carpați și 2-3 sandvișuri, avea și adresa prin care era anunțat despre retragerea autorizației.

Destinul, inteligența și puterea sa de muncă, fac ca după stabilirea mai tîrziu în Franța, să ajungă, încet, încet unul din personajele importante ale Agenției Spațiale Europene.

Părintele Ștefan Rusu, YO2RA, după reprimirea autorizației, șterge praful de pe componentele vechilor sale stații, componente pîtte prin diferite colțuri ale casei, le asamblează cu grijă și începe o activitate îndrîjită de trafic, dorind parcă să recîștige timpul pierdut. Multe se schimbaseră în radioamatorism. Astfel, în scurt timp devine membru al YO DX Clubului, obține sute de diplome și face pînă în 1985, cînd trece în neființă, peste 33.000 de QSO-uri, numai în CW.

Nu comentăm acum ceea ce gîndeau enoriașii săi din Chișneu Criș, despre această „pasiune” a lui „taica părinte”. Amintirea lui este vie pentru toți cei care l-au cunoscut. Iovănuț, de exemplu, șef de radioclub la Timișoara în aceea vreme, mergea cu diverși colegi la părintele „în control”. Ultima lui stație era la limita celor 25 de wați ai autorizației, iar „comisia” se arăta „deosebit de exigentă”. Gluma ni se pare proastă, dar părintele recunoștea totul și găsea puterea să treacă peste supărare și să invite „comisia” la o palincă, o bucată de clisă și o ceapă.

Revoluția din 1989, prefacerile din țară, au permis celuilalt „RA”, adică lui Călin Rosetti, să revină în țară, să organizeze Eutelsatul și să sprijine modernizarea sistemelor de comunicații. În 1991 își reobține fostul indicativ, se stabilește definitiv în România și începe traficul.

Două vieți, două destine, două personalități, unite printr-un singur indicativ și prin aceeași pasiune!

.....
Visul se întrerupe. Conferința de presă se apropie de sfîrșit. Este aproape ora 13.00. Azi 17 aprilie 1992, un radioamator român visează să devină Președinte al României!

În alt colț de țară, exact la aceeași oră, cîțiva radioamatori fac demonstrații de trafic în US și UUS unor copii din orașul Mizil. Aceștia răsfoiesc QSL-uri, ascultă semnale morse cu privirile cuprinse de mirare și admirație. Știu, că multe lucruri nu le sînt prea clare, mulți fiind abia în școala elementară, dar poate că această zi va marca viața unora dintre ei.

Cine știe cu ce indicative vor activa peste cîțiva ani, cînd vor fi radioamatori autorizați?!

YO3APG

Tnx pentru 3PI și 3CR care m-au ajutat în documentarea făcută pentru acest articol.

De la radioamatori pentru radioamatori!

RADIOAMATOR YO

APARIȚIE LUNARĂ

DISTRIBUIREA PRIN ABONAMENT LA

- radiocluburile județene pentru cei care locuiesc în zona acestora de deservire
- prin radiocluburi municipale, orașenești, sau pe adresa unui radioamator pentru localități cu număr mic de membri
- direct în localități cu un singur radioamator
- se găsește de vînzare

Opiniile exprimate reprezintă convingerile autorilor și ele nu reflectă în mod obligatoriu vederile editorului. Pentru informații suplimentare se poate adresa direct autorilor.

RADIOAMATOR YO editat de YO3JW

1 an - 420 lei

Se trimite prin mandat poștal simplu pe adresa:

Fenyő Ștefan, CP 19-43, 74400 București 19, iar pe cuponul mandatului poștal se trece adresa unde să se trimită publicația

ZIUA CEA MAI LUNGĂ sau ADUNAREA ANUALĂ A RADIOAMATORILOR YO

A trecut deja o lună de la această adunare. O parte din problemele discutate au fost deja publicate în revista noastră din aprilie. Doream atunci ca adunarea să reprezinte unul din cele mai importante evenimente din activitatea anuală a radioamatorilor noștri, să ne prilejuiască un schimb reciproc și util de idei, să permită un schimb de experiență între participanți, să ne apropie sufletește, mai ales că mulți dintre participanți erau tineri radioamatori.

Se muncise destul de mult pentru pregătirea materialelor și a adunării.

Cu o seară înainte, avusese loc ședința Biroului Federal, unde se prezentaseră materialele adunării, materiale pe care le doream cât mai concise, cu eventuale idei și exemple concrete. Cu câteva săptămîni înainte, la emisiunile QTC se anunțase atît principalele probleme ale adunării, cît și o serie de propuneri referitoare la completarea Statutului FRR. Soluția a fost bună, întrucît majoritatea delegațiilor au venit pregătite cu anumite puncte de vedere la adunare, iar prin scrisori și prin radio primisem deja o serie de sugestii și observații. Se vroia o transparență totală precum și dezbateri în adunare, la obiect, în cunoștință de cauză și eficiente.

Cu ajutorul D-ului Căpraru (3AAJ) am adus în str. Vasile Conta nr. 16 încă de la ora 7.00, o cantitate suficientă de imprimare și QSL-uri necesare activității noastre. Majoritatea a trebuit însă transportate înapoi, întrucît nu toți delegații noștri erau dispuși să facă ... „eforturi”.

Cu nea Gigi (9FE) pregătisem o serie de ecusoane, care să permită o mai ușoară cunoaștere între participanți. Cu Adrian (5BAH), sosit cu o zi mai devreme, adusesem toată corespondența pentru radiocluburile județene. Vorbisem cu 3SF să aducem un nou stoc de carcase metalice de A412, dar au apărut o serie de probleme la vopsitorie. Fladu (3BZW) a venit și a reușit să-și prezinte o parte din produsele firmei (frecvențmetre, diferite module etc.). La fel veniseră cu componente interesante Rareș și 3FSU. Și bufetul comandat avea să vină, dar ... a două zi, adică duminică! Hil. Așa i se păruse că scrie pe comandă ... unei „domnițe” de la cantină.

Au acceptat invitația de a participa și cîțiva redactori de la Gazeta Sporturilor, ziarul Libertatea (3BOE), revista Tehnium (3CO), Radiodifuziunea Română (Miroea Mondea) precum și o serie de alte personalități, ca de exemplu: Dl senator Ioan Baboș (2LGA), Dl col. ing. (r) Ion Boghițoiu, reprezentanți ai Ministerului Tineretului și Sportului etc.

Valerică (3FCL) ne ajută și în acest an la înregistrarea participanților, iar Ionită (3JT) și Soare Laurian (3AAQ) erau pregătiți să noteze totul, într-un proces verbal.

Au participat 61 de delegații și 82 de invitați din 39 de județe. Nu au sosit delegații județelor Sălaj și Vaslui. Radioamatorii care au dorit să participe (fără drept de vot) au avut acces în sală, dar ca invitați.

Bucuria revederii, discuții, țigări, schimburi de QSL-uri, de diplome.

Sînt înmîinate diplomele și plăchetele de la concursurile: Memorial George Craiu, Trofeul Minerul, Trofeul Carpați, Concursul București și Floarea de Mină.

Cu două mașini de scris, pe care le cărasem cu multă greutate, ajutat și de Dan Mîndruț (3FRQ) completăm Diploma Radioamator YO, celor care ne ajutaseră în cei doi ani de apariție a revistei și care reușiseră să contacteze și stația FRR - YPOA. Completăm deasemeni și primele autorizații de SWL de format nou, pe care Pîl, YO3JW, ținîndu-se de cuvînt le adusesse chiar în aceea zi, direct de la tipografie.

De la Bacău, Dan (8ROO) trimisese primele 3 exemplare din cheile telegrafice pe care le comandasem la Fabrica de Avioane (AEROSTAR SA).

Voiam să le pun la dispoziția participanților la Campionatul Național de Telegrafie de sală, concurs ce începe peste 2 zile la București. Speram să se facă o ultimă testare și să obținem cele mai competente observații, pentru a realiza întreaga cantitate de 100 bucăți comandate. Părerii, întrebări, sugestii. Amicul Dan (3DAN) vorbește cu Mierlușcă și cheile ... dispar. Cum o fi posibil? Pentru asta călătorisem vreo două nopți în picioare în tren spre Bacău, pentru asta dormisem cu capul pe masă la 8KAN, pentru asta „îl birisem la cap” pe 8ROO timp de cîteva săptămîni? Voiam să se rezolve problema pentru mai mulți radioamatori, nu doar pentru un singur om. Recuperez cheile, dar poate că a fost și un blestem la mijloc, căci seara după ce adunarea s-a terminat, am adunat pe toți cei care aveau trenuri la ore tîrzii, la o țuică. Discutăm de una de alta, vreo 15 - 17 „amici”. O cheie dispăre din nou. M-am necăjit, evident, dar azi stau și mă gîndesc că dacă „se caută” înseamnă că sînt bune! S-au poate o fi fost cineva cu vederi PNL-iste și o fi crezut că este vreo aluzie la simbolul electoral al Convenției Democratice.

Adunarea a început la ora 10.00 fix, așa cum stă bine unei manifestări care se respectă. În prezidiu: Szabo Carol (3RU) și Dan Antoni (3ZA) - vicepreședinți, 3FU și 3APG - secretari și Dl Pandele de la Ministerul Tineretului și Sportului. Dl președinte anunțase că întîrzie cîteva momente, fiind chemat la guvern.

Prezintă rapoartele referitoare la activitatea noastră, cîteva direcții de

dezvoltare, precum și cîteva propuneri de completare a statutului. Încerc să le citesc cu intonație pentru a fi mai puțină monotonie și pentru o urmărire mai ușoară. În sală în general este liniște și atenție. Cu Liviu (7FO) vorbisem să nu mai scoată vreo sticlă, ca în anii trecuți. Promisese, dar totuși din cînd în cînd cu coada ochiului urmăream colțul din dreapta - spate. S-a ținut de cuvînt! Ași fi vrut ca aceste fraze, oarecum tipice și scurte, să fie mai calde și cît mai convingătoare. Nu citesc de la tribună, ci direct de la masă pentru a nuanța o ... „apropiere de sală”.

Ce simplu este să prezinți un raport, cînd sînt altele de spus, cînd intențiile coincid cu interesele majorității celor din sală!

Încep discuțiile. Cristi Stan (9FLL), merge la tribună (singurul de altfel) și începe să întrebe. Notez cu atenție. Cine plătește membrilor radiocluburilor județene participarea la campionatele naționale precum și echipamentul sportiv necesar? De la radioclubul județean Dîmbovița mulți pleacă la Asociația de radioamatori din Tîrgoviște! Ce face FRR pentru a stopa această stare de lucruri? Propune ca la fiecare radioclub să existe colecția revistelor Radioamator YO, precum și a regulamentelor referitoare la activitatea noastră.

Prezint din nou situația cu subvențiile. FRR plătește doar cheltuielile de organizare a Campionatelor Naționale. Participarea, inclusiv echipamentul se asigură de fiecare radioclub, utilizînd subvențiile și veniturile proprii realizate. Trebuie neapărat să mă întînesc și să discut mai detaliat cu Cristi. Este un șef de radioclub tînar și cred că am putea realiza multe împreună, dar vîd că nu a înțeles multe din cele prezentate pînă acum.

Nae Codîrmai (3ZM) vorbește mai puțin în acest an și întrebă de ce Ministerul Comunicațiilor nu a semnat regulamentul nou. Propune înființarea (la FRR și radiocluburi) de laboratoare unde să se lucreze subansamble pentru radioamatori. Deși „nu-l pasionează” concursurile, propune separarea celor de clasa I-a de cei de clasa II-a în clasamente. Promite să ajute în continuare pe cei care doresc să-și confecționeze filtre cu cuarț. Cere doar cuarțuri, condensatoare și capsule metalice.

Răspund arătînd printre altele că am fost la guvern cu problema costului expedițiilor poștale și noul regulament. Dl. ministru Ion Moldovan a scris personal la Ministerul Comunicațiilor, dar răspunsul întîrzie!

- Laurențiu Neacșu (8AXP), crede că trebuie făcut mai mult pentru mărirea eficienței activității noastre. Delegații la adunări și membri în comisiile județene trebuie să fie aleși numai dintre radioamatorii valoroși.

Pregătirea sportivă de performanță să se facă în cadrul organizat, iar cluburile afiliate federației să se bucure de mai multă popularitate.

Necesitatea afilierii unor cluburi direct la federație apare întrucît se constată multe neajunsuri în activitatea unor comisii județene.

- Jugănarul Aurel (4BTF), crede că mulți vorbesc aici fără a fi în temă. Înțelege că două etape de calificare la Campionatul Național de RGA, vor determina economii importante la transport, dar nu este de acord, întrucît cei care au bani (probabil radioclubul Hunedoara N.A.) vor putea participa la ambele și vor califica în acest fel mai mulți sportivi. Este de acord cu propunerile referitoare la Statut, iar alegerile să se facă prin depuneri de candidaturi. (R. Așa scrie și în statut).

- Marcel Aleca (4ATW). Se oferă să centralizeze listele cu cuarțuri pentru o comandă unică la ROMQUARȚ. Este de acord cu propunerile de completare a statutului și apreciază pozitiv sprijinirea receptorilor, precum și întreaga activitate a FRR. Cere sprijin pentru obținerea unui spațiu pentru radioclubul de la Casa Armatei din Brăila și propune ca în viitor, adunările să dea calificative pentru activitate, membrilor Biroului Federal.

- Ion Folea (5TE) - (de puțin timp șef al radioclubului județean Cluj), întrebă dacă se mai editează Buletine Informative ale FRR (R. Nu s-au mai editat în ultimii doi ani avînd revista, dar dacă vor apărea materiale, se vor edita, evident în braje mici).

Dacă FRR, mai expediază centralizat QSL-uri pentru cele 40 de direcții anunțate? (R. Deocamdată da, deși acum este vorba de 39 de direcții. Problema QSL-urilor se va reanaliza într-o ședință viitoare a Biroului Federal).

Propune ca indicativele special de concurs să se dea cluburilor cu posibilități reale și cu avizul FRR, iar grupul „YO VHF Group” să-și facă simțită prezența și să nu rămînă doar o amintire a întîlnirii ultrascurtțiilor la Ploiești. O serie de propuneri și observații concrete privind concursurile de UUS, le prezintă în scris și vor apărea la rubrica OPINII.

- Gilache Coșniță (3BHQ), cere să se verifice dacă sînt adevărate afirmațiile făcute de șeful radioclubului municipal București, referitoare la lipsa de participanți la concursul de creare a unui receptor, întrucît cunoaște un coleg care a dorit să participe.

- Nelu Drăguleanu (3CZ), propune ca FRR să facă activități de service,

